

Evangelí del diumenge de la setmana VI de durant l'any (B): “Si vols, em pots purificar”

Evangelí i comentari del diumenge de la setmana VI de durant l'any. “Ho vull, queda pur”. Si el nostre cor tacat està decidit a apartar-se del mal, i, com que el leprós de l'Evangelí ens adrecem a Jesús en el sagrament de la Reconciliació, també experimentarem com ell l'eficàcia de les seves paraules

que sanen, renoven i reconforten.

Evangelí (Mc 1, 40-45)

Un leprós el vingué a trobar i, agenollat, li suplicava:

—Si vols, em pots purificar.

Jesús, compadit, va estendre la mà, el tocà i li digué:

—Ho vull, queda pur.

A l'instant la lepra el va deixar i quedà pur. Tot seguit Jesús el va fer marxar, després d'advertir-lo severament. Li digué:

—Vigila de no dir res a ningú. Ves només a fer-te examinar pel sacerdot i ofereix per la teva purificació el que va ordenar Moisès: això els servirà de prova. Però ell, així que se n'anà, començà de pregonar la nova i escampar-la pertot arreu, de manera

que Jesús ja no podia entrar obertament en cap població, sinó que es quedava a fora, en llocs despoblats. I la gent venia a trobar-lo de tot arreu.

Comentari

En aquest passatge de l'Evangeli se'ns presenta una nova curació miraculosa duta a terme per Jesús que, a més, està carregada d'un gran contingut simbòlic.

Segons les prescripcions del Levític, la lepra no era considerada només com una malaltia, sinó també com un tipus greu d'impuresa ritual que comporta l'obligació d'estar aïllat mentre perdurés (Lv 13, 1-59).

Corresponia als sacerdots diagnosticar els qui presentaven els símptomes, així com certificar-ne la

curació, si és que arribava a produir-se.

És fàcil fer-se càrrec dels patiments que implicava les persones que la contreien, ja que, a més de les greus molèsties pròpies de la malaltia, havien d'abandonar casa seva i el poble i vagar per llocs deshabitats, lluny del contacte amb altres persones. Tenir lepra era com estar mort en vida, allunyat tant de la vida civil com de la religiosa. Per això, també la curació és com una resurrecció.

Aquell home leprós, en veure des de lluny que Jesús passava amb els seus deixebles per algun camí de la zona on estava, sentiria remoure's el seu cor amb l'esperança que pogués fer alguna cosa per ell. Per això s'acosta al Mestre i, encara lluny, agenollat a la seva presència, li parla ple de confiança que Jesús tenia poder per fer-ho. Alhora es dirigeix al Senyor

de manera molt respectuosa amb el que decidís fer finalment: “Si vols, em pots purificar”.

Jesús es va compadir a l'instant d'aquest home, s'hi va acostar, va allargar la mà per tocar-lo i li va dir: “Ho vull, queda pur”. I immediatament es va produir la curació. El fet d'allargar la mà i tocar el cos nafrat del leprós posa de manifest que Déu, d'ordinari, es vol servir de gestos, de signes sensibles, que per l'acció divina són eficaços. El simple fet de tocar no guareix, però el poder de Déu a través d'aquest gest, sana en profunditat aquella persona.

És una cosa anàloga al que succeeix en els sagraments, que van ser instituïts pel nostre Senyor Jesucrist. Són signes sensibles que, per l'acció divina que hi actua, produeixen eficaçment la gràcia que signifiquen.

A la lepra es pot veure un símbol del pecat, que és la veritable impuresa del cor, que comporta un allunyament de Déu. A diferència del que establien les antigues normes rituals del Levític, la malaltia física no ens separa de Déu, sinó la culpa, les taques morals i espirituals de l'ànima.

També de vegades ens podem sentir tacats per les nostres faltes i pecats, i incapaços de sortir amb les nostres pròpies forces d'aquesta situació. Aleshores és el moment de dirigir-nos a Jesús amb la mateixa fe forta d'aquell home: “Si vols, em pots purificar”. I, si el nostre cor està decidit a apartar-se del mal amb l'ajuda del Senyor i acudim al sagrament de la Reconciliació, també podrem experimentar l'eficàcia de les paraules: “Ho vull, queda pur”.

Els pecats que hàgim pogut cometre —encara que hagin arribat a produir

la mort de l'ànima, com les taques a la pell d'aquell leprós ho havien fet morir en certa manera— queden nets quan els confessem humilment. En aquest sagrament, Jesucrist, amb infinita misericòrdia, ens renova i reconforta per mitjà dels seus ministres, permetent-nos recomençar una nova vida plena de pau i alegria.

Francisco Varo // Photo: Averie Woodard - Unsplash

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-diumenge-de-la-setmana-vi-de-
durant-lany-b-si-vols-em-pots-purificar/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-diumenge-de-la-setmana-vi-de-durant-lany-b-si-vols-em-pots-purificar/)
(13/08/2025)